

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
10 У. 7605/10 (2009)
10.02.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа председника већа, Љиљане Максимовић и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби Д. Р., из О., ..., поднетој против закључка Завода за интелектуалну својину Републике Србије ..... од 05.02.2009. године, у предмету пријаве патента, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.02.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним закључком је одбачена, као неуредна, пријава малог патента број ., ...поднета дана 15.04.2008.године од стране тужиоца.

У тужби, поднетој дана 09.03.2009. године Врховном суду Србије и заведеној под посл.бр. У. 1604/08, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа и истиче да је закључак донет супротно одредби члана 40. Закона о патентима, јер му је тужени орган послао резултате испитивања без осврта и указивања на евентуалне пропусте и грешке. Сматра да оба резултата испитивања његове патентне пријаве малог патента нису утемељена на Закону о патентима, а ни на природним законима на којима се заснива пријављени проналазак. Наводи да је тужени орган, уместо прихватања његовог захтева за изузеће испитивача, донео оспорени закључак. Указује на погрешну примену одредбе члана 25., члана 40. став 2. тачка 8. и члана 46.

Закона о патентима, па предлаже да суд тужбу уважи и наложи туженом да донесе решење о признавању малог патента, као и да обавезе тужени орган да му надокнади трошкове у износу од ..... динара у року од 30 дана, под претњом принудног извршења.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима образложења оспореног закључка и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", бр. 46/96), који се, према одредби чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), има применити у овом случају, те испитујући законитост оспореног закључка у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Управни суд, који је, сагласно одредби чл. 29. ст. 1. у вези чл. 90.ст. 1. и чл. 98. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" бр. 116/08 и 104/09) 01.01.2010. године преузео нерешене предмете Врховног суда Србије по тужбама поднетим до 31.12.2009. године, је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима образложења оспореног закључка, тужени орган је закључком правилно одбацио, као неуредну, пријаву малог патента тужиоца од 15.04.2008.године, у поступку спроведеном без повреда правила поступка, а за одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што су у поступку који је претходио доношењу оспореног закључка тужиоцу дана 07.08.2008.године и дана 07.11.2008.године, по предаји пријаве малог патента, достављени резултати формалног испитивања, са налозима да пријаву малог патента уреди, јер је иста неуредна, да коригује опис пријаве, тако да проналазак буде описан потпуно и јасно, како би га стручњак из одговарајуће области могао извести,односно тако, да исти представља техничко решење одређеног проблема, а све то у смислу одредбе члана 40.став 2. Закона о патентима ("Службени лист СЦГ" бр. 32/04), под претњом последица одбацивања на основу одредбе члана 40. став 4. наведеног Закона. Тужилац је наведене резултате формалног испитивања примио и по оба резултата је одговорио, али није отклонио недостатке на које му је резултатом испитивања указано. Код утврђеног чињеничног стања, правилно је, и по налажењу суда, тужени орган одбацио тужиочеву пријаву малог патента од 15.04.2008. године, као неуредну, па су супротни наводи тужбе неосновани.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да су они, ког утврђеног чињеничног стања, неосновани, из разлога који су правилно оцењени оспореним закључком.

Суд није посебно одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова спора, јер, према одредби члана 60. Закона о управним споровима, у управним споровима свака странка сноси своје трошкове.

На основу изнетог, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 10.02.2011. године, 10 У. 7605/10 (2009)

Записничар
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉД